

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

**БЕЛЕЗИТЕ НА
ВРЕМЕТО И
ЗНАМЕНИЯТА
НА ВРЕМЕНАТА**

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	4
1. Видението с Реката на Времето	8
2. Белезите на Времето	14
3. Знаменията на Времената	28
4. Послеслов	42

Скъпи ми братко!

Нека Духът и Словото на тази книга издигнат сърцето ти в съвършено познаване на Божието Време. Аз вярвам, че ако всяко време носи съдба за човека, то тази книга за Божието Време ще донесе в живота ти Божията съдба. Вярвам, че чрез помазанието и благоволението, с които е заредено това Пророческо Слово, ти непременно ще пребъдеш в Господ в началото на третото хилядолетие. Приеми това Небесно Слово и нека сърцето ти величае Отец за неизказаните Му дарове към Църквата! Авторът

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Издигни ръцете си към Небето и нека сърцето ти издири от дълбочините си всички светли и прекрасни думи, с които да отдадеш Слава, почит и благодарение на Седящия на Престола. Защото с прочита на тази книга ти наистина ще преживееш Неговото пълно благоволение и Милост. А те днес са толкова големи, щото ако сърцето ти е искало капката, Бог е готов да Му излее водопадите Си. Ако сърцето е искало докосване, днес Бог му дава прегръщане и изпълване със Съвършено познание.

За десет години аз преживях именно прегръщането и водителството на Господ Исус. Неговите ръце, пълни със съвършения Божий копнеж, хващаха духа ми и го издигаха нагоре, за да му открият, че Бог е не просто жив, но е самият Живот. Бог е не просто любящ, но е самата Любов. Бог е не просто светъл, но е самата Светлина. Нещо повече - аз разбрах, че днес повече от всякога е Времето на Бога. Не че предишните хилядолетия не са били Негово Време или че идещите няма пак да са Негово, но че днес Бог прави Пътя към Сион забележим и сигурен за всички сърца, които любят Исус и искат да живеят Неговия Живот. А всеки, който иска да живее Неговия Живот, влиза в Неговото Време. И въпреки, че Бог ми разкри много от законите на Живота Си, в една от тайните Му аз оставах неук и непросветен. Въпреки, че сърцето ми беше научено да познава Гласа на Спасителя и да откликва на всяко Негово докосване, пак ставаше така, че винаги аз откликвах на Божията инициатива, а не Бог на моята. Всъщност - именно такава беше Божията Милост върху сърцето ми, сиреч, проявата на Неговия божествен Избор, който не зависеше от никакви мои усилия и заслуги.

Така, след поредица от чудесни опитности, разбрах, че има нещо, което разделя Бог и хората. Има нещо, което винаги се явява преграда пред човека и той не може да стигне до онова оптимално състояние, когато всякога, когато поиска, да отиде при Бог и да говори с Него.

Какво беше това нещо? Каква беше тази преграда?

Аз нямаше да я разбера, ако Святият Дух не беше провокирал сърцето ми с размисъл върху свидетелствата от живота на един от Божиите пророци.

Нека сега да ти кажа как се развиха нещата, за да се стигне до вдъхновяването и написването на тази книга. Аз бях отворил "Книгата Битие" и с наслада четях библейските стихове, когато за първи път сърцето ми буквално беше ударено от стиховете:

"И всичките дни на Еноха станаха триста шестдесет и пет години. И Енох ходи по Бога и не се намираше вече, защото Бог го взе..."¹

Стоях смутен пред тези стихове и за първи път забелязах, че те са не просто необикновени, но са врата, през която може да се влезе. Ясно е записаното, че Енох **"не се намираше вече"**, защото Бог го взе. Ясна е и причината за взимането на Енох, а именно, че той **"ходи по Бога"**. Но още по-ясното (а и скрито в този стих) беше фактът, че животът на този Божий слуга е разделен на две половини. Първата половина - че дните му станаха триста и шестдесет и пет години. И втората половина - че той ходеше по Бога и Бог го взе. За разлика от всичките други стихове, в които времето на хората имаше начало и край, тук имаше начало, но нямаше край. Другите стихове започваха с раждане и умирање, но тук имаше раждане без умирање. Тук имаше Вечност, прекрасно загатната с лаконичното обяснение, че Бог просто Си е взел слугата. Тогава забелязах първата дълбока истина в библейските стихове за Енох. Истината, че Енох тръгна от своето време, но когато трябваше да умре не се намираше, защото Бог го взе...

Ти как разбираш братко това, че някой не се намира?

Защото е Истина, че Библията е Книга на Времето и в нея са описани началото и края на много хора и Божието действие в техния живот. Но когато един служител има само началото, а няма край, то тогава такъв **"не се намира"** във времето на своите съвременници, защото е прекрачил в едно друго Време, а именно - във Вечността на Бога. Това разбиране ми беше достатъчно, за да падна на коленете си и да моля Господ Исус за Дух

¹ (Битие 5:23-24)

на мъдрост и на откровение. А Той дойде и ми отговори. Ето думите, които Господ ми каза:

“Аз съм Този, Който те накарах да спреш и да разсъждаваш върху живота на Енох. Защото именно тогава ще разбереш каква е преградата между Бога и човеците. А преградата е тази, че човеците живеят в своето си човешко време, докато Господ твоя Бог - в Неговото Си божествено Време. Когато някой живее в неговото си време, той е вън от Божието Време. Но когато влезе да живее в Божието Време, тогава е вън от човешкото време. И тайната за всичко това е много дълбока и съдбоносна. Защото да живее някой в Божието Време, то ще рече, че е влязъл в съвършените съдби на Отца. Защото Божието Време е знак, че се движиш по Божията Воля на Божието място според Божията Промисъл. Ето така се движеше Енох и не се намираше вече в човешкото време, защото Бог го взе в Неговото Време. А Божието и човешкото време никога не са били съгласни едно с друго. Те се разминават както по прицела си, така и по съдбата си.

Как мислиш тогава?

Нужно ли е на човеците да познават Божието Време?”

“Господи мой! Ако ние не познаваме Твоето Време, рискуваме да изгубим Твоята Вечност. Защото Сам Ти казваше някога на Израил, че не разпозна времето, когато беше посетен...”

“Нещо повече! Аз заявих едни от най-съдбоносните Си думи, за които малцина са плащали цената да ги проумеят и разберат. Защото Аз казах на фарисеите и садукееите:

“Когато се свечери, думате: Времето ще бъде хубаво, защото небето се червенеет; а сутрин: Днес времето ще бъде лошо, защото небето се червенеет намръщено. Вие знаете да разтълкувате лицето на небето, а знаменията на времената не можете!”²

Също така и днес са много религиозните синоптици, а малко - истинските пророци. И по тази причина в голямата си част Божият народ не разпознава Божието Време, нито пък знаменията, с които

² (Матей 16:2-3)

то е придружено. Но Аз ще бъда с теб при написването на тази книга. Защото така Господ твоят Бог ще даде на Званите, Избраните и Верните точния компас на Божието Време. Блажени онези, които внимават на бележите на това Време и на знамението на времената. Защото само с влизане в Божието Време ще намерите Спасението и Вечния Живот.

А сега нека да подготвя сърцето ти, за да издържи на най-дълбоките тайни, които Отец днес разпечатва за Своя народ...”

След последните Си думи Господ протегна ръката Си и я положи върху главата ми. Така цялото ми сърце се запали от благодатния допир на Царя, а Святият Дух ме издигна нагоре - към светлите селения на Отца.

Аз сега се моля на моя Господ да даде на сърцето ти същото свидетелство от Дух и Сила, за да бъдеш способен да разбереш дълбочините и височините на това слово. Защото стрелките на Божия часовник вече отмерват последните минути до края. За да дойде мигът на нашето вечно преселение сред златните улици на Небесния Ерусалим.

Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО С РЕКАТА НА ВРЕМЕТО

Нека сега, скъпи ми братко, ти споделя удивителното духовно пътуване, което имах с моя Господ. Защото Той, като хвана духа ми, ме издигна нагоре, към светлите предели на Сион. И очите на сърцето ми за първи път видяха неща от самото Сътворение. Но нека не изпреварвам разказа на това видение, а да започна с първото, което Господ ме накара да видя и проумея.

В мига, когато Той хвана духа ми и ме издигна нагоре, стана така, че видях, как Светла Ръка ме измъква от една дълбока река. Видението беше толкова реално, щото аз забелязах как от мен се стичаха вадички от реката и капеха надолу. Тогава се обърнах към Господ и учуден Го попитах:

“Господи, какво беше това? Каква е тази река, от която ме измъкна Святият Дух?”

А Исус се усмихна и каза:

“Това е времето. Твоето време на твоя живот на земята. И няма друг Небесен символ и олицетворение на Времето, освен, че е река. Защото времето тече така, както реката...”

“А сега, Господи мой, в безвремие ли съм?”

“Не, Стефане! Сега си в Пролома от човешкото към Божието Време...”

Думите на Господ ме накараха да разбера, че най-трудното в живота на човека е именно това - човек да излезе от своето си време и да влезе в Божието Време. Затова отново попитах Исус:

“Господи! Не съм ли в постоянен бунт пред Теб, след като Ти ме вдигах от моето време, за да ме заведеш в Твоето? Та нали Божията Воля за нас е всички ние да се намерим в Божието Време?”

Тогава Исус ми каза:

“Енох ходи цели триста и шестдесет и пет години, за да влезе в Божието Време. А днес Милостта и Благостта на Отца компенсират огромната част от липсата на Божието Време в живота на човеците. Защото когато съгрешаваш, тогава си не просто в човешкото си

време, но във времето на дявола. И не казах ли Аз, че ще ви бъде Пролом, така щото да влизате и излизате и паша да намирате? Разбира се, че Съвършената Воля на Отца е всички да напуснете човешкото време и да влезете във Времето на Бога. Но това не е просто каприз или прищявка! Това е да вдигнеш кръста си, да се отречеш от себе си и да Ме следваш. А днес времената са усилни. Защото яростта и силата на нечестието са умножени. Ето затова много малко Мои служители ходят в Божието Време. И ето затова не просто влизате, но и излизате...

Но нека сега да ти покажа неща, които трябва да видиш. Защото ще те върна в мига, когато Отец Ми изгони първите човеци от Едемската градина..."

След думите Си Господ направи пред очите ми да се разкрие видение. Аз виждах първите човеци, които напускаха Едемската градина, а зад тях стояха херувимите и въртящият се Пламенен Меч. Тогава изсред градинските дървета, като от бликнал гигантски гейзер се разплискаха вълните на светла река, която напусна градината и много бързо водите ѝ стигнаха до първите човеци, така че Адам и Ева вече бяха потопени от реката до мястото на шията. В следващия момент Господ ми каза:

"Наблюдавай какво ще стане с реката. Защото именно затова те извиках тук..."

Погледнах към реката и забелязах, че много скоро тя изгуби светлостта си и стана мътна и тъмна река. И скоро до Адам и Ева се появиха множества от човеци - всички до един в самата река. Тогава от Небето се протегна Светла Ръка, която протегна показалеца Си, така щото направи нещо като отбивка на реката. Така реката се раздвои. А показалецът просто повдигна онази част от реката, която бе раздвоил и я направи да се освети съвършено и да продължи да тече, само че в небесните места. Пред очите си аз вече виждах две реки. Едната - тъмна и мътна, течаща по земята, в която имаше хиляди по хиляди човеци, които все повече се умножаваха. Другата - светла и кристално чиста, която течеше в небесните места. А Господ ми каза:

“Това, което виждаш, е Реката на Времето. Някога тя беше една и нейните води напояваха градинските дървета и Дървото на Живота всред Божия Рай. Но след грехопадението на човеците, Реката на Времето напусна Едемската градина, за да бъде разделена от Отца Ми на две реки. Реката на човешкото време и Реката на Божието Време. Човешкото време щеше да бъде по земята, за да изпълнява съдбоносните думи на Отца, казани на Адам:

“С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш...”³

Ето затова реката на човешкото време стана мътна и тъмна. Понеже човеците щяха да излизат от пръстта и да се връщат в пръстта. Колкото до Реката на Божието Време, то Отец Ми промисли във Вечната Си Воля да се намесва в човешкото време и да избира човеци, които да идват и да живеят в Неговото Време. Но с това обяснение видението не приключва. Затова продължи да гледаш, за да видиш какво ще се случи с човешкото време...”

Погледнах във видението и видях как тъмната и мътна река ставаше все по-голяма и по-голяма. Така забелязах, как по повърхността на реката започнаха да изплуват мехурчета, които се пукаха, така щото се създаваше впечатлението, че реката е завряла от някакъв огън изпод нея. Нещо повече - земята започна да се люлее от трусове, които буквално я разцепиха и направиха дълбоки километрични процепи, от които излизаше черен дим. Тогава част от реката влезе в тези процепи и започна да тече в тях, а останалата част продължи да тече в старото си корито. Ето защо нещата, които виждах, подсказваха, че беше налице ново разделяне на реката на човешкото време. Този път едната част продължи да си тече по земята, а другата влезе в дълбоките процепи, станали от земните трусове, за да тече там и сякаш да търси дълбочините на земята. Видението ме оставяше без дъх. То беше апокалиптично и зловещо. Защото освен самата река, аз виждах и главите на хиляди човеци, носени от нея. В този момент Исус отново ме докосна, като каза:

³ (Битие 3:19)

“Никак да не се уплашиш от онова, което виждаш. Защото тук Аз ти показвам последвалото разделение от реката на човешкото време.

Кажми Ми тогава, защо е мътна тази човешка река на времето?”

“Господи, Сам Ти ми каза, че това се дължи на съдбоносните думи на Отца, когато Той каза на Адам, че е пръст и ще се върне в пръстта. Ето защо реката е мътна от пръст...”

“Точно така, момчето Ми. Мътна е от пръст. Но на кой друг Отец свърза съдбата с пръст?”

В думите на Исус блестеше отговорът. И затова Му казах:

“Господи! Отец заяви на старовременната змия, която е дявол и Сатана, като ѝ каза:

“Понеже си сторила това, проклета да си измежду всеки вид добитък и измежду всички полски зверове; по корема си ще се влечеш, и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си...”⁴

И ако Отец даде на дявола да яде пръст, то никак не се учудвам, че реката на човешкото време завря и се появиха мехурчета. Защото това обяснява явното желание на дявола да участва в човешкото време, което е пръст, а така да се създаде и реката на дяволското време...”

“Правилно го каза!” - отговори Исус и продължи:

“Защото, ако четеш внимателно “Битие” твърде скоро ще забележиш как Бог се разкайва, че създаде човека, понеже земята се изпълни с насилие. И ако в началото Реката на Времето беше една, за да дава на творенията Вечен Живот, то миг преди потопа тя вече е разделена на три реки:

Реката на Божието Време.

Реката на човешкото време.

Реката на дяволското време.

Първата Река тече в небесните места.

Втората река тече в земните места.

Третата река тече в подземните места.

⁴ (Битие 3:14)

Всяка от реките на Времето носи съдба в себе си. Но ако човешката и дяволската река си приличат по това, че сетнината им е адът и осъждението, Божията Река тече далече по-горе, където Господ вашият Бог ви призовава да бъдете...”

“Исусе! А как да си обясня днешното време? И как да разбере реките на Времето днес? Защото, колкото до Твоята Река, у нея всичко е прекрасно и съвършено. Но аз Те моля да ми кажеш коя от двете реки на земята днес е по-силна - реката на човешкото време или реката на дяволското време?”

Исус се усмихна, а после каза:

“Видя ли във видението, което ти дадох, че имаше земни трусове, които отвориха огромни и дълбоки процепи, така щото реката на човешкото време да се раздвои и така да се образува реката на дяволското време?”

Знай тогава от твоя Господ, че най-важният план на Сатана, който се реализира днес, е именно този:

Реката на дяволското време изцяло да погълне реката на човешкото време!

Понеже идва не кое да е време, но времето на звяра, който е човекът-Антихрист. И ако някога имаше трусове, които отваряха дълбоки процепи, та да отклонят реката на човешкото време към ада, то не предупредих ли Аз за последното време, че:

“...ще се повдигне народ против народ, и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусове. Но всичко това ще бъде само начало на страдания. Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете намразени от всичките народи поради Моето Име. И тогава мнозина ще се съблазнят, и един друг ще се предадат, и един друг ще се намразят. И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят мнозина. Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее. Но който устои до край, той ще бъде спасен...”⁵

⁵ (Матей 24:7-13)

Сега разбираш ли какви ще да са трусовете на дявола? Няма ли да са такива, щото в пълна степен да погълнат реката на човешкото време и така на земята изцяло да владее времето на дявола?

Сега разбират ли всички, че устояването е именно това:

Да живееш в Реката на Божието Време и да не позволиш да те погълне реката на дяволското време!

А между Божието и дяволското време всякога стои човешкото време. Ето защо най-уязвими от сега и до свършека ще бъдат онези, които си предпочитат човешкото време. Защото ако дяволът не може да погълне Божието Време, то какво ли ще се случи с човешкото? Какво ще се случи с онези, които бързат да пропиляват едничкото време, дадено им от Господ в поклони пред човеци, в страх от човеци, в служба към човеци, в угодничене пред човеци? Няма ли такива съзнателно да се оставят да ги погълне не просто човешкото, но дяволското време?

Но ето затова Аз трябва да разкрия на всички ви белезите на Времето и знаменията на времената. Защото който познава белезите на Времето и знаменията на времената, той ще и да превъзмогне над дяволското време.

Иди и кажи на Моите, че Аз съм Проломът и ги чакам да влязат през Мене и да отидат в Божието Време! Иди и предупреди всички благоразумни, че е останало много малко от Божието Време, защото скоро ще настъпи мигът на Вечността. А тази Вечност е само за човеци, създадени по Божия Образ, които са побързали да влязат в Божието Време. Затова нека всички внимават на белезите на Времето, които сега ще ти покажа във видение...”

След последните Си думи Господ направи видението с реките на Времето да се прекрати, а аз седнах да запиша всичко което видях и всички думи, които чух от устата Му.

2. БЕЛЕЗИТЕ НА ВРЕМЕТО

Братко мой! Аз вярвам, че няма човек на земята, който да не се вълнува от мисълта за времето, в което живее и което му е дадено от Бога. В крайна сметка всички ние живеем и докато сме живи, сме във времето, което ни е отредено. И искаме или не, стрелките бързат, за да превърнат секундите в минути, минутите в часове, часовете в дни, дните в седмици, седмиците в месеци и месеците в години. Няма да крия от теб, че мисълта за времето и неговите белези винаги е била като мечтана територия за духа ми и сърцето ми. Защото вярата в Бога е закърмена с Божиите обещания, със сетнината на всеки от нас. Затова и времето е един своеобразен капитал, който трябва да се инвестира, семе, което трябва да се посее във вярната почва. Понеже Господ ни е заповядал да Го следваме и да се изпълним с Духа Му, но затова ни е дал и време, в което да сторим всичко, което Словото Му призовава да сторим.

През изминалите години аз забелязах, че Пророческият Дух на Отца е зареден не просто с Божията Мъдрост и Светлина, но с едно по-дълбоко проникване в Божието Сърце. Проникване, с което да стане ясно какво е Божието Предуздание, сиреч, съвършената Сила на Отец да вижда Началото и Края. Тогава за първи път забелязах, че земните човеци са обречени да преживеят една трагедия. Трагедията, че не те владеят над времето, в което живеят, но времето владее над тях. Искат или не - те са се родили в определена реалност на времето и тази реалност е станала за тях собствения им затвор. Те са се родили в онова човешко време, за което Господ ми даде видение в първата част на тази книга. Представи си тогава тази бърза река, която носи милиони и милиарди съдби, а никой вътре в нея не може да се обърне против течението. Представи си как, отделени от Бога, грешниците плуват в грешното си битие, без да могат да го променят... Нещата сигурно биха били безкрайно трагични, ако в реката на човешкото време не дойде Човешкият Син. И Неговото идване бе равносилно на това, че Отец протегна ръката Си и направи Божията Река на Времето да слезе и да тече редом с човешката. С една категорична разлика. Разликата, че докато човешката река на времето продължаваше

да тече надолу, Божията Река тръгна нагоре. Тези, които бяха докоснати и спасени от Исус, заплуваха в Неговата река и напуснаха човешкото време, като посветиха живота си на Бога. Те паднаха на колене пред Създателя си и Му казаха:

“Господи, вземи живота ни и го направи да стане част от Твоето Време. Ние изповядваме пред Тебе, че всичкото време на живота си го посвещаваме в служба на Теб и на Твоето Царство!”

Тези хора победиха човешкото време. Те победиха инерцията и обречеността на това време, защото станаха представители и участници на едно друго време - Божието Време. Техният живот и неуморно подвизаване за Господ намериха място в Свещеното Слово на Отец, Сина и Святия Дух. Така Бог ги потвърди и подпечата като едни, които са влезли в Неговото Време.

Какво е положението днес? И какви са белезите на Времето, за които Господ Исус предупреди в Словото Си?

Ние не можем да влезем във Времето на Господ, ако нямаме белезите, с които Той се обеща на всичките поколения. Защото ако нямаме белезите на Неговото Време, то тогава човешкото време ще ни излъже, че е като Божието и ние никак няма да участваме в предстоящата Слава и Вечен Живот. Ние ще живеем човешкото си време с човешките си стремежи и няма да стигнем по-далеч от онзи богаташ, който измамно успокои душата си с думите:

“Душо, имаш много блага, натрупани за много години; успокой се, яж, пий, весели се...” ⁶

Познаваше ли този богаташ белезите на Божието Време? Категорично не! Защото не човеци, но Сам Бог му заяви:

“Глупецо! Тая нощ ще ти изискат душата; а това, което си приготвил, чие ще бъде?” ⁷

Така и днес мнозина са станали като богаташа. Те живеят в човешкото време и никак не искат да приемат, че то не е като Божието. Защото човешкото време винаги търси перспектива за насладите на греха и суетата. Живеещите в това време предпочитат да им казват “За много

⁶ (Лука 12:19)

⁷ (Лука 12:20)

години!”, вместо да размислят, че смисъла на вярата в Бога е да бъдем готови за Мига на Грабването.

Кажи ми, братко мой, ако ти се готвиш да живееш за много години на земята, ще бъдеш ли готов за единствения миг, който ще вдигне Верните в Небето?

Искам тогава да ти кажа, че всеки, който е положил вярата си върху основата “за много години”, е обречен да пропусне Мига. И това не е само мое мнение. Това е мисълта, която Господ роди в сърцето ми, след като ми даде видението с белезите на Времето. Затова нека ти разкрия какво беше непосредственото водителство на Господ Исус върху духа и сърцето ми, за да ми бъдат разкрити дълбоките тайни на Божието Време.

Господ отново беше при мен, като ми каза:

“Искам да запишеш всичко, което ще видиш и което Аз ще ти кажа. Защото Моята Църква не познава белезите на Моето Време и все още не се е утвърдила в готовност за Моето идване. Тя все още издига религиозния възглас “за много години”, понеже е решила, че Господ още много години ще търпи нечестието и ще бави възмездието над нечестивите. Истината е много по-различна и ти прекрасно ще я разбереш, като ти дам видението, което ще ти обясни всичко. А сега виж това...”

След последните Си думи Господ протегна ръката Си към главата ми и пред мен се разкри видение. Ето какво виждах, скъпи ми братко:

Аз виждах онези три реки на Времето от първото видение. Божията, човешката и дяволската. Божията все така течеше високо в небесните места, човешката по земните, а дяволската в подземните. Тогава стана знамение. Защото от Небето се простря Светла Ръка, която обви с пръсти Божията Река на Времето. А след това я сведе до земята и я направи да тече в посока, обратна на другите две реки. Докато наблюдавах всичко това Господ ме приближи в самото видение, така че аз вече виждах от съвсем близо Божията Река на Времето. Тя бе огромна и величествена. В средата на Реката аз виждах Господ и Неговите ученици. Реката плискаше светлите си вълни и около нея всичко беше светло, като в прекрасен слънчев ден. Не след дълго, впечатлени от Светлината, която се

излъчваше от Реката, човеци от другите две реки заизлизаха от тях и се потапяха в Реката на Божието Време. Тогава всичката кал и мръсотия по тях изчезваше и те се озаряваха от Славата на Божия Син, а лицата им светеха. А Господ се приближи до мен, и като вдигна ръката Си и посочи към Божията Река, ме попита:

“Какво ти прави впечатление тук? Как можеш да опишеш тази Река?”

“Господи, тя е прекрасна и светла. Ти Си всред нея, а с Теб и учениците Ти. Аз виждах как, впечатлени от Светлината на Реката, човеците започнаха да излизат от човешката и дяволската реки на времето, за да влязат в Божията Река. Тогава собствените им лица заблестяха от Небесна Светлина...”

“Точно така, момчето Ми. И ето това видение ти показва, че Господ твоят Бог слезе на земята като Ден. Защото Аз съм Истинската Светлина, Която осветлява живота на всеки човек. А един Ден е велика проява на Божието Време. Защото Той иде като Светлина на света, за да дари всички с Небесната Правда и Живот. Тогава продължи да гледаш на видението Ми, за да видиш какво ще се случи с тази най-велика Река на Времето...”

Погледнах отново видението и Господ направи да видя как Светлата Река на Божието Време буквално насочи водите си към реките на човешкото и дяволското време, така че от сблъсъка се вдигнаха високи вълни. Тогава отново стана знамение. Защото човешката и дяволската реки се обединиха и като превъзмогнаха над Светлата Река, я покриха с черните си вълни, които разхвърляха навсякъде тиня и кал. И от този момент Светлата Река на Божието Време сякаш започна да тече под водите на човешкото и дяволското време. Тя се гмурна надолу, към самите бездни на земята, и като превъзмогна над тъмнината и огъня на подземните места, изригна нагоре от земята като фонтан и отново се прибра в небесните места. Видението ме накара да затая дъх. То говореше толкова много. То беше съвършено отражение на сблъсъка на Божието Време с човешкото и дяволското време. Затова аз извиках към Господ:

“Господи, не иде ли видението Ти да покаже как свърши Мисията Ти на земята?

Защото в Евангелието са записани думите, с които Ти показа, че на човешкото и дяволското време е даден миг да превъзмогнат и надделеят над Твоето Време. Защото Ти, Исусе, заяви на първосвещениците:

“Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и сопи? Когато бях всеки ден с вас в храма, не простряхте ръце против Мене. Но сега е вашият час и на властта на тъмнината...”⁸

Така разбирам защо на човешкото и дяволското време беше позволено да надделеят над Твоето време. Но после, когато Ти слезе при духовете в тъмницата, стана така, че ограби силите на Злото, взе ключовете на смъртта и ада, и възкръсна. Така си обяснявам и факта, че Божията Река на Времето изригна нагоре като фонтан и се върна в Небесните места...”

“Точно така е! Аз не само, че възкръснах, но отново върнах Божията Река на Времето, за да бъде сред Моите. Защото на Деня на Петдесятница Отец изля от Небето живите води на Духа, за да влязат в Божието Време всички, които пазят Учението Ми и обичат Името Ми. Но ти отново се върни да гледаш видението. Защото има да видиш знамения, които ясно ще ти покажат какво ще се случи с тази Божия Река на Времето...”

След думите на Исус аз отново бях във видението. Виждах изливането на Светлата Река на Петдесятница и пълния смут и ужасяване на останалите две реки. Защото на земята вече течеше Божието Време и Неговите води шумяха с обещанието на Божия Син:

“...ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века. [Амин]...”⁹

Така аз продължих да гледам на Светлата Река, която беше като Ден, защото водите ѝ бяха заредени с Небесната Светлина на Сион. А в тези води скоро се появиха малки ладии, пълни с хора, а след това и големи кораби, пълни с още повече хора. Спасението на човешкия род с вяра в Господ Исус беше започнало и напълването на Реката със служители и служения беше нещо съвсем естествено. Човеците напускаха реките на

⁸ (Лука 22:52-53)

⁹ (Матей 28:20)

дяволското и човешкото време и влизаха в Светлата Река на Бог и Неговото Време. Но ето, че Господ отново ме докосна, сякаш, за да ме извади от унеса на прекрасното видение, като ми каза:

“Ти видя достатъчно тука. Нека сега те пренеса напред. Много напред през годините и вековете, за да видиш следващия белег на Моето Време. Защото в началото ти видя Божието Време като Ден, а сега ти предстои да го видиш по друг начин...”

След думите Си Господ направи видението да се промени. Тогава аз видях наистина една от най-впечатляващите гледки в областта на Духа. Гледка, която в пълна степен можеше да се обясни с една дума: Трагедия. Защото от онази величествена и голяма Река на Божието Време не беше останал и помен. Понеже тук очите ми вече виждаха не Река, а поток. Той беше толкова малък, щото можеше спокойно да бъде прескочен. Назад, по протежението на потока, аз забелязах много кораби и ладии, заседнали в тревите и камънаците. Те вече не можеха да се движат, защото за движението им беше нужна река, а тук Божията Река вече беше станала Поток. Нещо повече – Господ направи да видя, как реките на дяволското и човешкото време бяха станали още по-големи и ужасни. Техните вълни близваха заседналите ладии и кораби, а много често ги отнасяха вътре в самите си води, така щото тези служения, призвани да участват в Божието Време, вече плуваха в човешкото и дяволското време. Въпреки печалната гледка със служенията, излезли от Божието Време, аз виждах как Потокът беше много светъл и водите му - кристални. Нещо повече - видях млади и прекрасни хора, които носеха бели ленени дрехи, а главите им бяха покрити с роса. Те коленичеха пред Потока и гребяха с шепи от него. А след това влизаха с нозете си вътре във водите на Потока, и като вдигаха главите си към Небето, пееха химни и продължаваха напред. Тогава Исус с необикновена нежност и любов в погледа Си ми каза:

“Вложи дълбоко в сърцето си това видение. Защото всичките кораби и ладии, които виждаш, заседнали по тревите и камъните, отдавна са изгубили Божието Време. Те малко са внимавали в белезите, които Аз прогласих в Евангелието. Затова положението им е станало такова. Понеже, като са излезли от вършенето на

Божията Воля, са изгубили Божието Време. А това Време се смаява, защото Господ е Верен да извърши обещанието Си към Верните, дадено две хиляди години по-рано. А днес са две хиляди години по-късно. Затова Божията Река на Времето се е превърнала в Божий Поток на Времето. И тук, във водите на този Божий Поток, ще дойдат всички, които са Звани, Избрани и Верни. А между тях си и ти. Ти също пиеш от водите на този Поток и главата ти се къпе от Небесната роса. Защото този Поток е вторият белег на Божието Време. И можеш ли сега да Ми кажеш, гледайки тези Мои млади, облечени в Свята премяна, защо пият вода от Потока, а главите им са покрити от Небесна роса?”

Докато Господ ми говореше, в сърцето ми вече бяха изплували думите на прекрасния псалом, който гласеше:

“Йеова рече на моя Господ: Седи отдясно Ми, докато положи враговете Ти за Твое подножие. Господ ще простре от Сиона скиптъра на силата Ти; владей всред враговете Си. В деня, когато събереш силата Си, Твоите люде ще представят себе си доброволно, в свята премяна; Твоите млади ще дойдат при Тебе, като росата из утробата на зората. Господ се закле, (и не ще се разкае), като каза: Ти Си свещеник до века според чина Мелхиседеков. Господ, стоящ отдясно Ти, ще порази царя в деня на гнева Си. Ще извърши съд между народите, ще напълни земята с трупове, ще смаже главата на неприятелите по широкия свят. Ще пие от потока край пътя; затова ще дигне глава високо...”¹⁰

И тогава казах на Исус:

“Господи, това е пророческото изпълнение на Давидовия псалом. Защото именно Божието Време е Потокът край пътя...”

Исус се усмихна и допълни:

“Разбира се, че е така. И всеки, който би видял това видение, не би сбъркал да познае в него Давидовите пророчески думи. Но Аз искам да видиш нещо повече в тези думи. Аз искам да видиш как Давид говори, че Господ “ще смаже главата на неприятелите по

¹⁰ (Псалом 110:1-7)

широкия свят". Виж сега Потока Ми, а виж и реките на човешкото и дяволското време. Прави ли ти впечатление, че Потокът е твърде тесен, а двете реки - твърде широки?"

"Разбира се, Господи! И именно тези реки на времето правят толкова силна властта на широкия свят. Докато Твоят Поток е тесен..."

"И не може да не е тесен! Защото както Божият Поток на времето, така и Божият Път, а и самата Врата на Спасението, са тесни. Защото някога Аз казах на всички ви:

"Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина са ония, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират..."¹¹

Сега разбираш ли, че ако Пътят е стеснен, то стеснено ще става и Божието Време?

Защото Аз дойдох на земята като Денят Господен, но днес вече не става дума за Ден, а за нещо по-малко от Ден. Днес вече не става дума за Божията Река, но за Божия Поток. Какво е това нещо, по-малко от Ден? Какъв е този втори белег на Божието Време?"

Замислих се над думите на Господ. И в сърцето ми заблестяха думите на Исус, с които Той предупреждаваше:

"Затова бъдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ. Но това да знаете, че ако домакинът би знаел в кой час щеше да дойде крадецът, бдял би, и не би оставил да му подкопаят къщата. Затова бъдете и вие готови; защото в час, когато го не мислите, Човешкият Син иде. Кой е, прочее, верният и разумен слуга, когото господарят му е поставил над домочадието си, за да им дава храна навреме? Блажен е оня слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така. Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот. Но, ако оня слуга е зъл, и каже в сърцето си: Господарят ми се забави, и той почне да бие служителите си, и да яде и пие с пияниците, господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, когато не

¹¹ (Матей 7:13-14)

знае, и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби...”¹²

Тогава казах на Господ:

“Исусе! Ето думите Ти. Ти се обеща да дойдеш в час, когато само малцина мислят за Тебе...”

“Нещо повече! Аз не само ще дойда в този Час, (на който духовно отговаря и Божият Поток) но също така ще дойда да поразя един друг ден, който е прострял властта си над целия свят.

Защото някога Аз бях Денят, а днес съм Часът.

Докато силите на Злото някога бяха часът на тъмнината, а днес са денят. Защото някога те убиха тялото на Христос, а днес се готвят да убият Църквата Му.

Разбираш ли, момчето Ми, че нещата просто са разменили местата си? И това е така, защото Божието Време приключва, а дяволското предстои с изявата на Антихриста. Когато нещо приключва, то от голямо става малко. А когато нещо предстои, то от малко става голямо. Сега разбираш ли защо мнозина не знаят в кой ден ще дойде техният Господ? Сега разбираш ли защо...

“...господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато той не Го очаква, и в час, когато не знае, и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с лицемерите...”

И няма ли Аз да дойда да въздам на Злото именно в най-силната изява на дяволското време, а именно - в деня на Антихрист? И може ли някой да очаква Господ, когато е влязъл във времето на дявола?

Но ето, казвам, и праведни думи излизат от устата Ми:

Белегът на Моето Време днес е Часът.

Онзи Час, в който пророците Ми викат:

“Ето, Младоженецът иде! Ставайте да Го посрещнем!”

Онзи Час, в който разумните девиси станаха и запалиха своите светилници. Така те дойдоха до Божия Поток в Свята и чиста

¹² (Матей 24:42-51)

премяна, докато останалите се захласваха от големите реки на човешкото и дяволското време.

Виж тогава, че докато на земята приключва Часът Христос, някои не използват Този Час, та да влязат в Божието Време, но попадат под властта на онези царе, за които е писано:

“...и десетте рога, които си видял, са десет царе, които още не са получили царска власт, но за един час получават власт като царе заедно със звяра; те са единомислени и предават на звяра своята сила и власт; те ще воюват против Агнето, но Агнето ще ги победи, защото е Господ на господарите и Цар на царете; също и ония, които са с Него, ще победят, които са звани, избрани и верни...”¹³

Сега разбираш ли тайната на този стих? Сега разбираш ли, че когато Божието Време е станало Час, и Реката - Поток, то тогава са се уголемили реките на човешкото и дяволското време, така щото онези, които не искат да влязат в Божието Време, в Този един Час, Който е техният Господ, в пълна степен за един час са получили власт като царе заедно с Антихрист?

Това ти показва, че дяволското време наистина вече е погълнало човешкото и всички, които се намерят в него. Ако стихът от Давидовия псалом казва, че Господ твоят Бог ще пие вода от Потока край пътя и ще смаже главите на неприятелите, то става ли ти ясно, че след Този Божий Час непременно ще има възмездие върху главите на всички, които са отстъпили от Божието Време, от онзи Час, в който им заповядах да бдят и да се подготвят? Виж тогава Моето обещание към Църквата, която намерих за достойна и без петно и бръчка...”

Пръстът на Господ Исус вече ми беше посочил стиховете в “Откровението”, които гласяха следното за Филадельфийската църква:

“Понеже си опазил Моята заповед да търпиш, то Аз ще опазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята. [Ето] ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме никой венеца...”¹⁴

¹³ (Откровение 17:12-14)

¹⁴ (Откровение 3:10-11)

Едва бях прочел библейските стихове, а Господ пак каза:

“Когато казвам, че ще спася някого от времето на изпитанието, то това е категоричното Ми потвърждение, че ще скрия такъв в Моето време.

Но колко от вас държат здраво думите Ми? Колко искат да дойдат в Потока и в Моя Час, когато съблазните на земята и света им предлагат всички измами на дяволското време? Колко от вас искат да влязат в Часа и да мислят за Мига, когато дяволът залъгва мнозина, че имат блага, “натрупани за много години”? Сега разбират ли Моите, че единственият начин да превъзмогнат над дяволското време, е като се откажат от живота си за земята и тялото?

Защото такъв живот няма и за такъв живот от Моето Време вече не е останало. Затова казвам и който има уши да слуша, нека слуша:

Часът на Божието Време е толкова дълъг, щото, ако си влязъл в него, ще се наслаждаваш на Божията Сила! Часът на Божието Време е толкова кратък, щото ако си вън от него, да тръгнеш към него от мига, в който прочиташ тези думи, та дано би го намерил и Аз бих ти показал милост! Защото след Часът непременно следва Мигът. И ако в Часът си имал Време за покаяние и възвръщане, в Мигът такова Време няма...”

Последните думи на Господ Исус бяха не просто сериозни, но страшни. Затова паднах в коленете Му и Го попитах:

“Господи мой! Как да разбирам Мига на Времето? Защото ако Денят и Часът на Времето беше Ти и също така Ти беше онази Светла Река и онзи тесен Поток, то как да разбирам Мига, Който Си Ти?”

Господ ме погледна със свършено внимание. А после каза:

“Ако Денят и Часът бяха Моят приоритет към Църквата и Аз я очаквах да влезе в Моето Време, то Мигът е Личен приоритет на Отца. Защото ще има земен ден и земен час, и земен миг от часа, когато ще настъпи грабването. А именно за това Аз казах:

“А за оня ден и час никой не знае, нито небесните ангели, нито Синът, а само Отец...”¹⁵

Затова виж как ще продължи видението, та да разбереш тайната на Мига. Защото, колкото до земното време, със съвременните си уреди човеците ще разбият секундата и на хилядни. Но когато влезеш в Божието Време, тогава ще разбереш, че за да уловиш Мига няма да ти помогне никакъв уред. Защото в Мига Христос ще влязат само онези, които се намерят в следващите знамения на видението, което ти давам...”

След последните Си думи Господ отново сложи ръката Си върху главата Ми. Така пред очите ми се разкри най-силното от всички видения, които Господ ми беше давал. Аз виждах една огромна и светла Канара, издигната на висок хълм. Всъщност - тя образуваше върха на хълма. Тогава очите ми забелязаха цепнатина в Канарата. Вътре в самата цепнатина имаше малка вадичка от стичащи се капчици. Всички те излизаха от цепнатината на Канарата и се търкулваха надолу. А след това падаха в самата основа на Канарата. Внезапно от Небето над самата Канара се показаха огромни очи. Те сякаш запълваха целия небосвод. И от самите зеници на очите излезе лъч от Светлина, който докосна цепнатината на Канарата и миг след това по протежението на цялата вадичка премина мълния, която буквално изпи в себе си цялата вадичка и всичките ѝ падащи в основата на Канарата капки. Видението ме остави без дъх. Не знаех какво да кажа, защото бях изгубил глас от вълнението, което ме заливаше. А там пред Канарата се появи Господ Исус. И като вдигна двете Си ръце към Небесните очи, от които излезе светлия лъч, падна на коленете Си и извика:

“Благодаря Ти, Отче, Създателю на небесните и земните краища! Защото Ти се видя угодно да погледнеш с очите Си на Моите братя и сестри. Защото Ти се видя угодно да ги поставиш в цепнатината на Канарата, както бе поставил и слугата Си Моисей. Защото Ти се видя угодно да познаеш в тези светли капчици сълзите на Собствените Си очи, та да ги прибереш в Дома Си.

¹⁵ (Матей 24:36)

Защото Ти се видя угодно, Отче, да благоволиш в онези, които плачеха тогава, когато други се смееха. Защото Ти се видя угодно, Отче, да прибереш онези, които в смирението си падаха в основата на Канарата си Христос, та да опазят учението Ми и да възвеличат Името Ми...”

В отговор на благодарението, излязло из устата на моя Господ, от Небето дойде Гласът на Отца, Който казваше:

“От всички, които Ти дадох, Ти всички опази, и ни един не загина. Защото всеки от тези, които Ти дадох, поиска да живее в Божия Ден, та да намери Божия Час. И живя в Божия Час, та да намери Божия Миг...”

След думите на Отца Исус се приближи към мен, като ми каза:

“Сега разбра ли какъв е Божият Миг? Разбра ли какво имаше предвид Павел, та да заявява в посланието си:

“Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим...”¹⁶

Сега разбра ли, че това не е мигът на твоето око, но Мигът на Божието око. Защото Отец Ми изпитва от Небето Си всички, но ще намери за праведни само онези, в които види сълзите Си и плодовете на чистото покаяние и смирение. Нещо повече - Аз искам да разбереш, че именно това е Мигът. И за това си припомни какво гласяха думите на Апостола Ми Петър, свързани със смирението...”

Не беше нужно да отварям библия, защото пред мен стоеше Живата Библия на Отца. Затова казах на Господ:

“Исусе! Апостол Петър каза:

“Облечете смирението; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно...”¹⁷

А тогава Господ продължи с въпросите Си, като ми казваше:

¹⁶ (I Коринтяни 15:51-52)

¹⁷ (I Петрово 5:5-6)

“Какво ще рече “своевременно”? Няма ли да рече “в Своето Си Време”? И не разбираш ли така великата тайна на Мига? И няма ли всеки, който се смирява, непременно да търси не своето си време, но Времето на Отца?

И ето това ще да рече “своевременно”. Ето това ти показва защо малките капчици от вадичката в цепнатината на Канарата, тръгваха надолу, към основата. Защото именно те отговарят на последното Ми поколение от смирени и покаяни, които в пълна степен извикаха върху себе си ревността на Отца, за да ги намери Той в Неговото Си Време. А Неговото Време отговаря на Мигът...”

“А защо, Господи мой, тази вадичка и малките ѝ капчици течаха именно из цепнатината на Канарата?”

Исус се усмихна и очите Му заблестяха радостно. Тогава Той каза:

“Както винаги, не изпускаш подробностите от виденията, които ти давам. Затова знай, че да влезеш в цепнатината на Канарата ще рече да се съразпнеш с Господ твоя Бог и вече не ти да живееш, но Той да живее в теб. Тогава непременно ще разбереш, че всички, които участват в Мига Христос, са станали светли сълзи от очите на Отца. А очите на Отец са Верни да приберат в Царството всеки, който плаче с Божия Плач, и скърби с Божията Скръб.

Ето така Аз разкрих пред очите ти великите белези на Божието Време. Белезите на Денят, Часът и Мигът. Но с това Моите откровения към сърцето ти не свършват. Защото искам непременно да ти покажа и знаменията на времената. Понеже чрез тези знамения Отец Ми прави мостове на Милост и Любов към човеците на всяко време и място...”

След последните думи на Господ видението се прекъсна. А аз почувствах, че духът и сърцето ми отдавна не са същите. Те вече имаха в себе си белезите на Христовото Време. И аз се надявам, скъпи ми братко, да положиш като Свято Масло от Сион всички истини на това Пророческо слово. За да бъдеш наистина утвърден и готов за Мига на Вечността.

Амин и Амин!

3. ЗНАМЕНИЯТА НА ВРЕМЕНАТА

Братко мой! Аз не зная досега какви книги си чел и какви истини си вкусвал от Небето. Но ако има нещо, в което моето сърце стана повече от убедено, то е, че Господният народ повече от всякога има нужда да бъде воден от Господ Исус. Защото между многото противници на Църквата, които са ясно определени, има още един противник, за който ти вече разбра. И този противник е нашата собствена заблуда относно Божието Време. Всички ние живеем живота си. И всеки от нас разпределя по някакъв начин времето си. Някои пилеят това време. Други го спестяват. Трети го занемаряват. И ако само един би бил посетен от Божия Дух, така щото да разбере истинското състояние на времето, в което живее, то, струва ми се, всички би трябвало да паднат по лицата си и да заплачат пред Господ. Всички би трябвало да извикат с цялата сила на сърцата си:

“Господи, прости ни! Господи, избави ни! Господи, не ни вменявай за грях пропиляното време, което трябваше да отдадем на Теб и Твоето Царство, докато го отдавахме на света на суетата и греха...”

Разбираш ли една такава молитва, братко? Разбираш ли, че два часа молитва и четене на Библията са неизмеримо по-стойностни и от най-хубавият и зрелищен филм, който би гледал?

Най-малкото – представи си, че чакаш на гарата влака на Спасението. И когато вече виждаш, че той идва, а Исус и Небесните Светии пеят на Отца тържествени химни, става така, че като безумец се отправяш към ресторанта на гарата, където веселото тщеславно множество яде и пие. Ти си решил да изпиеш само една чаша газирани сироп, а след това да излезеш и да се качиш на влака. Но когато влизаш в ресторанта, става така, че просто не можеш да излезеш от там. Толкова скъпи на сърцето ти хора ядат и пият по масите. Толкова скъпи на сърцето ти келнери търчат и разносят подноси. А влакът вече е спрял и пътниците са се качили. Нещо повече - всеки момент вратите ще се затворят...

Да продължавам ли в същия дух? И ако изпуснеш влака (да не бъде!) нима ще се оправдаеш отпосле, че не ти е стигнало времето? Няма ли да е по-вярно друго, а именно, че ти не си достигнал до времето?

Защото времето би ти стигнало, ако имаше правилно отношение към Бог и Словото Му. Но когато предпочиташ твоето време пред Неговото, то тогава се приготви да бъдеш изненадан именно от липса на време.

Когато Господ ми даде духовен поглед над Времето, аз се ужасих. Защото чувство на обреченост запали сърцето ми. Аз видях обречени хора. Хора, които никога няма да стигнат до Божието Време, просто защото тяхното време им харесва повече. Хора, които кроят планове и правят сметки за години напред, когато не виждат как хищникът дявол им е приготвил засада от злощастие още на същия ден. Така разбрах, че без благодатната намеса на Исус аз никога няма да разбера какво е Божието избавление за тези хора. Виждайки болката на сърцето ми, Исус ми каза:

“Стефане, Божието Време винаги е имало милост към човешкото време. Нещо повече - Отец Ми е благ към неблагодарните и злите. Можеш ли да забравиш думите на Апостола Ми Павел? Защото той говори дори за такава Благост от Отца, щото каза на някогашните гърци, които се готвеха да го провъзгласят за бог:

“О, мъже, защо правите това? И ние сме човеци със същото естество като вас, и благовестяваме ви да се обърнете от тия суети към живия Бог, Който е направил небето, земята, морето и всичко що има в тях; Който през миналите поколения е оставял всичките народи да ходят по своите пътища, ако и да не е преставал да свидетелства за Себе Си, като е правел добрини и давал ви е от небето дъждове и родовити времена, и е пълнил сърцата ви с храна и веселба...”¹⁸

Виждаш ли как Павел говори за “дъждове и родовити времена”? И не е ли именно такава голямата Благост и Милост на Отца? Но и днес има дъждове и родовити времена. И тези времена вършат знамения на земята. Ето затова ще ти дам да ги видиш във видението, което сега ще разкрия пред теб...”

След думите на Господ пред очите ми отново имаше видение. Аз отново виждах светлата Божия Река на Времето, която течеше в небесните

¹⁸ (Деяния 14:15-17)

места. И Исус, като застана до мен, вдигна ръката Си и с показалеца Си посочи към Реката, като каза:

“Гледай сега какво ще направи Отец Ми...”

След думите на Господ аз забелязах, че от Реката на Божието Време се отклони малък воден поток, който слезе на земята и водите му започнаха да се изливат в реката на човешкото време. След този малък поток се появиха и други потоци, които също слизаха на земята и водите им също влизаха в реката на човешкото време. Тогава Господ отново ми каза:

“Това, което виждаш, е Волята и Личното желание на Отец Ми да се намесва в човешкото време и да издига от него човеци в Своето Време. Това Отец Ми може да направи във всяко време, без да се съобразява и допитва до когото и да е. Тези потоци, които тръгват от Неговото Време и се вливат в човешкото, са проява на Неговия Суверенитет. Затова ги виж внимателно, а Аз ще ти ги изброя...”

Така аз погледнах към потоците, които се изливаха от Божието Време и Господ Исус започна да ми ги посочва, като казваше:

“Ето първият поток. Той се нарича “Малко Време”.

Ето и вторият поток. Той се нарича “Дълго Време”.

Третият поток е “Времето на плодовете”.

А сега нека ти обясня самите потоци, за да ги разбереш и предадеш на Църквата Ми. Понеже чрез влизането в тези потоци мнозина ще бъдат издигнати и спасени чрез Милостта на Господа...”

Така Господ хвана ръката ми и двамата с Него се приближихме до потока, който се наричаше **“Малко време”**. А Исус просто потопи нозете Си в този Поток, като ми каза:

“Влез след Мене, за да видиш какво върши Малкото Време на земята...”

За мене беше чудно и необяснимо как така ще вляза, но само след миг вече бях с Господ. И когато двамата с Него вече бяхме в Потока на Малкото Време, стана така, че пред очите на сърцето ми изплуваха много видения и образи. Аз видях пророк Йоан Кръстител, който беше влязъл до

кръста в реката Йордан и призоваваше на покаяние. Това искрено ме учуди и затова попитах Исус:

“Господи, пророк Йоан на Малкото Време ли е представител?”

А Исус, като се засмя, каза:

“Не само той, Стефане. Малкото Време е за всички, които служат на Божия Пророчески Дух, в това число и ти. Пророците идват в Началото и в Края на Спасението чрез вяра. И те винаги идват за Малко Време. Спомни си тогава какво казах Аз за Йоан Кръстител. Не бяха ли думите Ми за него, че:

“Той беше светилото, което гореше и светеше; и вие пожелахте да се радвате за малко време на неговото светене...”¹⁹

“А защо, Господи, времето на Божия Пророчески Дух, е определено като “Малко Време”?

Тук Исус отговори:

“Именно защото за Малко Време те свършват много работа. На слугите на Отца не им е необходимо много време, защото идват с голяма сила за Малко Време. И изобщо, когато Отец Ми изпрати Слово за изобличение и назидание, то действието на такова Слово е за Малко Време...”

Замислих се над думите на Исус и в сърцето ми нахлуха достатъчно много стихове, говорещи за Малкото Време. Тогава казах на Господ:

“Исусе, ето, че и Апостол Павел, когато изобличава някогашните християни в Коринт, заявява в писмото си:

“Защото, при все че ви наскърбих с посланието си, не се разкайвам; ако и да бях се поразкаял, когато видях, че онова писмо ви наскърби, макар за малко време. Сега се радвам не за наскърбяването ви, но защото наскърбяването ви доведе до покаяние; понеже скърбяхте по Бога, та да се не повредите от нас в нищо. Защото скръбта по Бога докарва спасително покаяние, което не причинява разкаяние; но светската скръб докарва смърт...”²⁰

¹⁹ (Йоан 5:35)

²⁰ (II Коринтяни 7:8-10)

“Точно така, момчето Ми. И Павел не само в това послание говори за Малкото Време, с което идва изобличението на Божия Пророчески Дух. Защото на друго място той ще каже:

“Ако търпите наказание, Бог се обхожда с вас като със синове; защото кой е тоя син, когото баща му не наказва? Но ако сте без наказание, на което всички са били определени да участват, тогава сте незаконно родени, а не синове. Освен това, имали сме бащи по плът, които са ни наказвали, и сме ги почитали; не щем ли повече да се покоряваме на Отца на духовете ни и да живеем? Защото те за малко време са ни наказвали, според както им е било угодно, а Той за наша полза, за да съучастваме в Неговата Святост. Никое наказание не се вижда на времето да е за радост, а е тежко; но после принася правда като мирен плод за тия, които са се обучавали чрез него. Затова “укрепете немощните ръце и отслабналите колена”, и направете за нозете си прави пътища, за да не се изкълчи куцото, но напротив, да изцелее...”²¹

Ако Отец Ми наказва за Малко Време, Той непременно изпраща Пророческия Дух, за да се направят прави пътеките за нозете на вярващите. Колкото до нещо повече от това, то помисли къде става сблъсъка между Божието Време и времето на дявола. Не е ли това при Голямата Скръб, когато Отец Ми е изпратил двамата Си свидетели за Малко Време на земята?”

“Да, Господи! Точно така е! Защото причината за яростта на дявола Словото Ти я описва така:

“Затова, веселете се небеса и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време...”²²

“Виж и себе си в стиховете на пророк Исая. Защото за пророците на Отца, идващи миг преди грабването и Сватбата, той писа:

“И Той ще издигне знаме за народите отдалеч, и ще засвири за всеки от тях от края на земята. И ето, те скоро ще дойдат набързо.

²¹ (Евреи 12:7-13)

²² (Откровение 12:12)

Никой измежду тях не ще се умори, нито ще се спъне. Никой не ще задреме, нито ще заспи. Нито ще се разпаше поясът от кръста им, нито ще се скъса ремъкът на обувката им. Стрелите им са остри и всичките им лъкове запънати. Копитата на конете им ще се считат за кремък. И колелата им за вихрушка. Ревът им ще бъде като на лъв. Те ще реват като млади лъвове. Да! Ще реват и ще сграбчат лова и ще го завлекат и не ще има кой да го отърве. И в същият ден ще реват против тях като морското бучение; и ако погледне някой на земята, ето тъмнина и неволя, и виделината помрачена през облаците й...”²³

Затова, ето, казвам на всички, които чуват Гласа Ми:

Искате ли бързо влизане в Божието Време – покорете се на Малкото Време. Защото няма по-бързо влизане в Божието Време от покоряването пред Потока, който е дошъл при вас за Малко Време.

А сега нека те заведе при следващия Поток...”

Така Господ отново хвана ръката ми и двамата с Него отидохме при другия Поток, който се наричаше **“Дълго Време”**. Господ отново влезе в Потока и аз след Него. Там очите ми видяха изумителна картина. Цялото Небе беше покрито с тежки облаци, а в подножието на облаците стояха строени армии от ангели на злощастията. Те държаха в ръцете си лъкове със запънати в тях стрели и сякаш, че всеки момент бяха готови да отпуснат тетивите си и стрелите да полетят към земята. Всичко това не просто ме уплаши, но дори ме ужаси. Затова попитах Исус:

“Господи, тези ангели на злощастията няма ли всеки момент да отпуснат тетивите и да устрелят онези, които живеят на земята в човешкото време?”

А Исус ми каза:

“Погледни внимателно и виж, че има Един, Който им пречи и възпира действието им...”

И наистина, пред самите ангели на злощастията, стоеше като обръч Потокът на Дългото Време. Той не им позволяваше да се прицелят, така че те просто стояха чинно и чакаха времето си. Тогава Исус ми каза:

²³ (Исайя 5:26-30)

“Това, което възпира ангелите на злощастieto, за да донесат в живота на човеците онова, което заслужават, е именно Божията Милост. Именно тя се характеризира с Потока на Дългото Време. А за повече увереност в това видение си спомни какво говори Апостол Петър на вярващите...”

За кой ли път стиховете от Библията бяха сами на устата ми. И това се дължеше на Святият Дух, Който беше изпълнил сърцето ми. И затова казах:

“Господи, наистина е така. Защото Петър казва в посланието си думите:

“Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние...”²⁴

Но кажи ми, Исусе, какво ще се случи, ако човеците продължат да презират Милостта на Отца и се закоравяват, като не искат да се покаят?”

Исус ме погледна и аз видях, че очите Му са пълни с голяма скръб. Сякаш, че Неговото Сърце събираше всичко от този Поток. И Той тихо каза:

“Ако някой презре Потока на Дългото Време, то тогава върху съдбата на такъв идва изключително Краткото Време. А Гневът на Отца донася в живота на човеците Внезапността...”

“А какво, Господи мой, е Внезапността?”

“Виж я сам!” - ми каза Господ и аз погледнах към видението със строените армии от ангели на злощастieto. Така видях как Потокът на Дългото Време просто се вдигна и вече не им пречеше. А всичките ангели отпуснаха тетивите си и стрелите им полетяха към земята, за да се забият в съдбите на човеците, които плуваха в дяволската и човешката реки на времето. Някои от стрелите бяха заредени с неизлечими болести като рак и СПИН, инфаркт и инсулт. Други от стрелите предизвикваха смъртоносни обстоятелства водещи до катастрофи, парализи, грабежи и терор. А аз разбрах, че тези армии от ангели на злощастieto изпълняваха Словото на

²⁴ (II Петрово 3:9)

Бога в неговата най-сериозна към греха част, а именно - Внезапността. И библейските стихове, свързани с нея, се появиха пред сърцето ми:

“Махнете се от мене всички, които вършите беззаконие, защото Господ е чул гласа на плача ми; Господ е послушал молбата ми. Господ ще приеме молитвата ми. Ще се посрамят и много ще се смутят всичките ми неприятели; ще се върнат назад, ще се посрамят внезапно...”²⁵

и още:

“Който има извратено сърце, непрестанно крои зло, сее раздори. Затова погубването му ще дойде внезапно; изведнъж ще се съкруши и то непоправимо...”²⁶

и още:

“Човек, който често е изобличаван, закоравява врата си, внезапно ще се съкруши, и то без поправление...”²⁷

Видял как изреждам библейските стихове в ума си, Господ добави:

“Кажки на онези, които искат поправление, че сега е мигът да се покаят. Утре може да е късно. Затова нека благодарят на Отца за Дългото Време, през което Той ги чака и да паднат и плачат, за да бъдат издигнати в Божието Време. Защото който продължи да закоравява сърцето си, непременно ще бъде погълнат от Вавилон. А на този същият Вавилон, погубването му също ще бъде внезапно, според както е писано:

“В ръката Господна Вавилон е бил златна чаша, която опиваше целия свят; от виното му пиеха народите, затова народите избезумяха. Внезапно падна Вавилон и се разруши; лелекайте за него; вземете балсама за раната му нежели се изцели. Опитяхме се да целим Вавилон, но не се изцели; оставете го, и нека отидем всеки в страната си, защото присъдата му стигна до небето, и се възвиси дори до облаците...”²⁸

А сега, момчето Ми, нека отидем до последния Поток. Защото той ще опази всички, които го пожелаят и ще ги съхрани

²⁵ (Псалом 6:8-10)

²⁶ (Притчи 6:14-15)

²⁷ (Притчи 29:1)

²⁸ (Еремия 51:7-9)

съвършено за времето, когато Господ техният Бог ще се яви като Миг...”

След думите на Исус ние се отправихме към последния поток, който беше по-малък от предишните два. Но въпреки това Светлината от Този Поток беше много силна. За разлика от Светлината при другите потоци, тази тук сякаш носеше свой вътрешен заряд на изключителна мекота и топлина. И там Господ ми каза:

“Това е Потокът на Времето за Плодовете...”

“Какво представлява този Поток, Господи? И как действа на земята?”

А Господ каза:

“Всички потоци, които Отец Ми заповядва да слизат от Реката на Божието Време, са прекрасни. Но Този е Потокът, в Който е най-голямото благоволение на Отца Ми. И не е възможно някой от вас да роди плод за Небесното Царство, ако не е влязъл със сърцето си именно в тази проява на Божието Време. Затова нека влезем тук, та да разкажеш на братята и сестрите Ми какво си видял и преживял...”

След думите Си Господ се усмихна и като ме хвана за ръка тръгна напред, а аз след Него. Така влязох в най-прекрасния от всички Божии потоци. Вътре в него имаше изобилна топлина и Светлина. Едно изобилие, което е невъзможно да предадеш, каквито и думи да имаш в сърцето си. Тук си даваха среща Любовта и Мира, Кротостта и Търпението, Благостта и Милосърдието, Верността и Себеобузданияето. Тук човек не може да се чувства нещастен, защото като погледне към сърцето си, вижда, че съумява да роди всичко, което в друго време и на друго място не би могъл да роди. Тук изчезва всяка болка и злоба, всяко негодувание и страх, всяко огорчение и презрение. И лъчите на Святия Дух светят и греят повече от всякога. Това сякаш беше пролетта на Господ, или по-скоро онова лято, когато слънцето не те жари, но те гали и прегръща. Тук беше Времето на Плодовете. Аз се чувствах така, сякаш стоях във вътрешното на самия поток. А Господ ме попита:

“Кажете Ми, намери ли по-прекрасно място в Божието Време от Времето на плодовете?”

“Не, Господи! И едва ли някога ще намеря по-прекрасно място от това!”

А Господ допълни:

“Силата на Моите служители става явна тогава, когато, водени от Мен, се докосват до всички потоци на Божието Време. Защото само така те свършено ще познават знаменията на времената. Защото само тогава ще разберат какво е имал предвид сладкият хвалител на Господ, та да изпее и запише:

“Блажен оня човек, който не ходи по съвета на нечестивите, и в пътя на грешните не стои, и в събранието на присмивателите не седи; но се наслаждава в закона на Господа, и в Неговия закон се поучава ден и нощ. Ще бъде като дърво посадено при потоци води, което дава плода си на времето си, и чийто лист не повяхва; във всичко, що върши ще благоуспява...” ²⁹

Мнозина никога няма да изживеят този стих. Защото те ще стоят и ще чакат Времето за Плода да дойде. Но то никога няма да дойде, докато те го чакат.

Затова нека всички, които Ме обичат, да запомнят думите Ми:

Да дадеш плода на времето си - това ще рече да отидеш във Времето на Плодовете!

Но не всички ще отидат във Времето на Плодовете. Защото мнозина ще се огледат в притчата, която някога ви казах:

“Имаше един Стопанин, Който насади лозе, ограда го с плет, изкопа в него лин, и съгради кула; и като го даде под наем на земеделци, отиде в чужбина. И когато приближи времето на плодовете изпрати слугите Си до земеделците да приберат плодовете Му. А земеделците хванаха слугите Му, един биха, друг убиха, а трети с камъни замериха. Пак изпрати други слуги, повече на брой от първите; и на тях сториха същото. Най-последно изпрати при тях Сина Си, като думаше: Ще почетат Сина Ми. Но земеделците, като видяха Сина, рекоха помежду си: Той е наследникът; елате да Го убием и да присвоим наследството Му. И

²⁹ (Псалом 1:1-3)

като Го хванаха, изхвърлиха Го въвн от лозето и Го убиха. И тъй, когато си дойде Стопанинът на лозето, какво ще стори на тия земеделци?” ³⁰

Разбрах, че последните думи на притчата Господ отправяше към мен. Затова Му казах:

“Господи, Стопанинът люто ще накаже тези земеделци, а ще даде Лозето Си на такива, които раждат плодовете Му!”

“А няма ли такива да кажат на Стопанина:

“Господи, не беше време за плодове! Беше време за бизнес, конференции, курсове по теология, дипломи, семинари, политика, екскурзии, търговия. Беше време да устроим нашето си, а не Твоето, да градим нашите си домове и кариери, а не Твоят Дом и Святост...”

И няма ли в крайна сметка такива изобщо да не са научили притчата от смоковницата, за която заповядах да бъде научена. Защото Господ твоят Бог заповяда:

“А научете притчата от смоковницата: Когато клоните й вече омекнат и развият листа, знаете, че е близо лятото. Също така и вие, когато видите всичко това, да знаете, че Той е близо при вратата...” ³¹

Но ето, че мнозина изобщо не научиха притчата от смоковницата. Те не забелязаха, че е пристигнало Божието лято. Те дори не вдигнаха поглед нагоре, за да видят как Отец изпраца към всички църкви Божия Поток на Времето на Плодовете. Затова такива църкви, които презряха най-прекрасния и живителен поток на Божието Време, непременно ще бъдат сполетени от съдбоносната сила на думите Ми. Защото думите Ми са тези, които ще спасят едни, а ще осъдят други. Знаеш ли кои са тези Мои думи?”

“Господи мой! Твоята чудесна Благост и водителство разкриха пред очите на сърцето ми в много книги и чрез различни видения, че имаше случай от Живота Ти, когато Ти видя една разлистила се смоковница и се завтече към нея дано би намерил нещо за ядене. Но не намери нищо. Само

³⁰ (Матей 21:33-40)

³¹ (Матей 24:32-33)

едни листа. Тогава Ти прокле тази смоковница никой да не яде плод от нея до века...”

“Нещо повече! Защото евангелистът, подбуден от Святия Дух, е записал и една причина, която може да се прочете както по плът, така и по Дух. А тази причина гласи:

“...защото не беше време за смокини...”

Какво беше тогава времето за тази смоковница? И какво е същото това време за всички безплодни църкви, които днес виждат очите Ми?”

“Господи, в пълна степен всички църкви, които имат незавидната съдба да са безплодни смоковници, са попаднали в реките на човешкото и дяволското време. А когато някой пребъдва в тези две реки, той никога няма да намери Потока на Времето за Плодовете...”

“Виж тогава какво е проклятието от Отца за всички, които отхвърлят Времето за Плодовете и не искат да влязат в него...”

След последните Си думи Господ ми даде видение. И аз виждах как светлият Поток на Времето за Плодовете се опитваше да докосне клоните на десетки смоковници. Но те не пожелаха да реагират на Съвършената Благодат от Отца. Тогава стана нещо страшно. Защото Светлата Ръка от Небето прибра потока на Времето за Плодовете. А човешката и дяволската реки, като видяха, че вече не ги заплашва светлият Поток, се надигнаха и като се превърнаха в обща голяма и черна река, връхлетяха със силните си води над всички безплодни смоковници, като просто ги изтръгнаха из корен и направиха да окапят листата им и самите дървета да се превърнат в изсъхнали дънери. Гледката ме ужасяваше. В нея имаше много болка и много ужасна обреченост. И затова попитах Господ:

“Какво стана, Исусе? Какво се случи с тези смоковници?”

А Исус отговори:

“Когато някой отхвърля Времето за Плодовете, то той непременно попада на тъмната Река на Последното Време. Защото Последното Време е Божият Гняв над всички нечестиви. То е участта, за която Спасително ще се окаже само дълбокото и искрено покаяние.

Виж тогава какво говори Словото Ми за Последното Време, защото за всички отстъпили от Името Ми и учението Ми църкви наистина е настъпило действието на Последното Време...”

Погледнах на Божието Слово и не беше нужно никак да се убеждавам в правотата на Господ. Защото Христовият Апостол Йоан ясно заявяваше:

“Дечица, последно време е; защото както сте чули, че иде Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е последно време. От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако бяха били от нас, щяха да си останат с нас, но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас...”³²

А Апостол Павел в посланието към Тимотей отново казваше с вдъхновение от Святия Дух, че реките на човешкото и дяволското време непременно ще се обединят, за да погълнат Божиите отстъпници:

“А Духът изрично казва, че в послешните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамнителни духове и бесовски учения, чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е прегоряла...”³³

И тогава Господ допълни към размислите ми:

“Когато човек отстъпва от Вярата и слуша духове на измама и бесове на нечестие, то тогава непременно става мощно съединяване на дяволското и човешкото време. А ако някой все още не знае защо, то нека сега Ме разбере:

Съюзът на дяволското и човешкото време идва тогава, когато човеците работят за времето на дявола, а дяволът работи за времето на човеците!

Едните работят, за да вкарат измамните му ереси и доктрини в Храма, а той, за да им се отблагодари, ги прави твърде силни за времето си, като им дава власт, пари и почит. Така, след такъв съюз, наистина двете реки раждат Последното Време. И ако някой иска още мъдрост от Мен, та да разбере защо съюзът между такива е Последно Време, то нека знае, че такова е допуснатото от Отца Ми

³² (I Йоаново 2:18-19)

³³ (I Тимотей 4:1-2)

последно надигане и превъзнасяне на онази тъмна троица, известна като змеят, звярът и лъжепророкът.

Онези, които днес чуят Гласа Ми и разберат, че са били жертви на Последното Време, нека се отрекат от своето си време и времето на дявола, нека се покаят и Отец Ми непременно ще ги възвиси и утвърди. Защото такива, като приемат Словото на Отец чрез слугите Му пророците, ще попаднат на Малкото Време, което ще ги възвърне. Така ще се сбъдне не друго, но Моето Слово, което говори, че мнозина последни ще станат първи.

Колкото до гордостта на тщеславните, която е покривало на сърцата им, та не им позволява да приемат думите Ми чрез слугата Ми за Верни и Истинни, то върху такива Отец Ми ще извърши написаният Съд, за да се сбъдне Моето Слово, че първите ще станат последни.

Който има уши да слуша, нека слуша! Словото, което дадох на пророка Си, е за покаяние и отвъръщане от греха на всички църкви по цялата земя. Ревността на Отец Ми ще извърши всичко това. Защото Господ вашият Бог ще изпита основите на всички църкви и всяка църква непременно ще се огледа във времето си.

Аз съм Алфа и Омега! Аз съм Началото на Времето и Краят на Времето, Първият във Времето и Последният във Времето! Дойдете при Мене и познайте Часът, с Който ви посещавам, и Мигът, с Който ви запечатвам! Защото Отец Ми има нужда от сълзите Си, за да изкупи чрез тях погиналите! Аз го изговорих! Аз го изрекох!"

4. ПОСЛЕСЛОВ

Скъпи братко! Аз зная, че Господ тепърва ще работи със Словото на тази книга в твоето сърце. Защото това не е книга, написана да се чете. Това е книга, която Господ ми дава за твоето сърце. Защото днес мракът е голям и тъмните реки на човешкото и дяволското време завличат с голяма сила. Аз искам никак да не се съмняваш, но да протегнеш ръка към твоя Спасител. Да паднеш на колене и да Му кажеш:

“Исусе! Аз искам да вляза в Твоето Време! Моля Те, Господи! Издигни ме до Себе Си! Направи ме да ходя в Божията Река на Времето! Направи ме да Те позная като Часът и Мигът! Направи ме да разбера, че ослепителната Светлина на Спасението и Изкуплението иде чрез изпратените към човеците слуги на Отца, които са Неговите пророци.

Господи, аз приемам Твоя пророк и Словото, което Ти Си му дал да запише в тази книга! Защото ако Ти ни даде Спасението, то пророците на Отца го предизвестиха. А Апостолът Ти Петър записа:

“За това спасение претърсиха и изследваха пророците, които пророкуваха за благодатта, която бе назначена за вас; като издирваха, кое или какво време посочваше Христовият Дух, Който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания, и след тях славите. И откри им се, че не за себе си, а за вас, служеха те в това, което сега ви се извести чрез ония, които ви проповядваха благовестието чрез Святия Дух изпратен от небесата, в което и самите ангели желаят да надникнат...”³⁴

Аз изповядам, Господи Исусе, че Твоят пратеник носи Твоя Дух и чрез Силата на Пророческото Слово, което приемам с вяра, Ти ще ме утвърдиш да Те позная като Час и Миг на Божието Време!

Аз се отричам от реките на човешкото и дяволското време и Те моля да направиш явни в живота ми белезите на Твоето Време и знаменията на Твоите времена. В Името на Отца, Сина и Святия Дух! Амин и Амин!”

³⁴ (I Петрово 1:10-12)